

αν ανωμαλίαν ἢ ἀταξίαν εἰς τὰ πράγματα,
παρακαλῶμεν θερμῶς τὴν Υ. Ε. νὰ λάβῃ κατὰ τῶν
ἐκείνων μέτρα αὐστηρά διὰ νὰ ὑπερασπιδῇ τὴν τῆ
ἡμῶν μας πόσιν τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν παρέσταν μάλι-
ς κρίσιμον ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐλπίζεται ἡ ἀποκατά-
στασις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς φιλανθρωπικὰς ἀποφά-
σεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Εὐγνωμόνως ἀπέχως πρὸς τὴν Υ. Ε. δι' ὅσον κή-
δαι ἢ προνοεῖ πατρικῶς τῆ πολυπαθεῖς ἡμῶν Ἑ-
λλάδος, ἢ τῶν προσφιλεσέων αὐτῆς συμφερόντων, ἀνα-
τιθέμενη ἐν δέοντι καὶ τὴν συγκάλεισιν τῆς Ἑθνι-
κῆς Συνελεύσεως, ἢ μὴν ἐλπίζοντες εἰμὴ εἰς τὴν Υ.
Ε. νὰ τὸ ὁδηγήσῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας τῆς,
παρακαλῶμεν νὰ δώτῃ προσοχὴν εἰς τὰς παρεστάς
ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας μᾶς ὑπαγγρεύει μό-
νον τὸ αἶδημα τῆς ἰδίας ἡμῶν ἢ τῆς Ἑθνικῆς συμφέ-
ροντος, ἢ νὰ δεχθῇ τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς τὴν Υ. Ε.
ἀναλλοιώτε ἀφοσιώσεώς μας, μεθ' ἧς ὑποσημειώμεθα.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 26 Ἰουλίου 1831.

Τῆς Υ. Ε. εὐπειθέτατοι δέλοι.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητὴς Ἀρχιερεὺς Ἀμβρόσιος,
Γ. Πραυντῆνας, Κ. Κοσμάκης, Γ. Δεσποτόπουλος, ὁ
πρώην Ἀρδαμερὶς ἢ ἡδὴ διδάσκαλος τῆς ἐνταῦθα
Ἑλληνικῆς Σχολῆς Ἰγνάτιος, Θ. Καμπάνης, Γ.
Δελάκης, Ἐλ. Γιαννῆκος, Π. Γιαννῆκος, Γ. Καπιτζί-
κινης, Δ. Θεοφύλακης, Π. Γεωργίς, Σ. Καλογεράς.
(Ἐπονται ἢ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 56.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μονεμβασίας ἐπι-
κυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρέσσει ὑπογραφῶν,
ἢ ἐπιβεβαίωσι τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 30 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες. Α. Στελάκης, Γ. Ἡλιόπουλος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ,

ΑΙΓΙΝΗΣ Κ. Τ. Α.

Συγκείμενον παρὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Κ. Κυρίτση Μαργαρίτου, καὶ
τῶν Συμβούλων Κ. Ν. Κάρη καὶ Α. Καλαύρου, ἵνα δικάσῃ ἐκκληθεῖσαν ἀπό-
φασιν τοῦ Εἰρηνοδίκου Αἰγίνης εἰς διαφοράν τινα περὶ μισθῶν, μεταξὺ τοῦ
Κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου, καὶ Κ. Ἰωάννου Φραγκίστα.

Ἀναγνώσων τὰς ἐκκλητικὰς ἀναφορὰς τῶν μερῶν, καὶ τοῦ ἐνάγοντος μὴ-
νον Παπαζαχαρίου τὴν ἀπάντησιν.

Ἀπαντᾷ τὰ εἰς τὸν Εἰρηνοδικὸν διατρέξαντα ἔγγραφα.

Πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν Ἰωάννην Φραγκίστα, ἵνα παρουσι-
ασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀπαντήσῃ τῆς Ἀπυνομήτου Αἰγίνης,
εἰδοποιούσης, ὅτι ἐμποδισμένος ὢν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Εἰρηνοποιοῦ Δικαστη-
ρίου διὰ νυκτὸς ἐφυγεν ἀνευ διαβατηρίου.

Παρατηρεῖ.

ὅτι Γραμματεὺς καὶ συνεργάτης τοῦ Φραγκίστα ὁ Παπαζαχαρὶς ἀποδει-
κνύεται ἀπὸ τοῦ ἰδίου Φραγκίστα τοὺς λόγους καὶ γράμματα, δι' ὧν τὸν
καθ' ἑαυτὸν εἰς τὴν τακτικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του, καθὼς ἐπίσης δὲν ἔμ-
φάλλεται ὅτι ὁ ῥηθὲς Φραγκίστας διαρίσθη παρὰ τοῦ μακαρίτου Στρατη-

γοῦ Γ. Καραϊσκάκη ἐπιστάτης τῶν προσόδων τῶν Δερβενοχωρίων, τὰς ὁ-
ποίας εὐτοὺς δι' ἰδιαιτέραν τοῦ λογαριασμὸν ἡγόρασεν.

ὅτι ὁ Παπαζαχαρὶς ἐνὶ καὶ ὡς γραμματεὺς καὶ ὡς συνεργάτης ὑπη-
ρέτησε τὸν Φραγκίστα, δὲν θεωρεῖ ὅμως τὸ Δικαστήριον νὰ τὸν διώρυσεν Ἀρ-
χή τις Γραμματεῖα τοῦ ἐπιστάτου τῶν προσόδων.

ὅτι ἔγγραφον παρουσιάσθη τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, δι' εὐ ἀποδεικνύεται
ὅτι ἰδιαιτέρως ἡγόρασεν ὁ μακαρίτης Καραϊσκάκης τὰς προσόδους.

ὅτι ἕτερον ἱερὸν μαρτυρικὸν τοῦ Χιλιάρχου Χρήστου Χ. Πέτρου, μαρ-
τυροῦντος, ὅτι τὰς ῥηθείας προσόδους τὰς ἡγόρασεν ὁ Καραϊσκάκης διὰ λο-
γαριασμὸν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ Στρατοπέδου, προσθέτων ὅτι μετὰ τὸν θά-
νατον τοῦ μακαρίτου ἐκείνου, ἀνέλαβε τὴν ἐπιστάσιν ἢ ἐπιτροπὴν τοῦ Α.
Τάγματος, ἧτις διώρυσεν διὰ μὲν τοῦ ἀναγκισθέντος στρατιώτου γρῆσις
εἰς τὸν μῆνα, διὰ δὲ τὸν Γραμματεῖα 40.

Σκέπτεται.

ὅτι τὸ Δικαστήριον προσκλειόμενον νὰ δικάσῃ περὶ τῆς μεταξὺ Ἰωάννου
Παπαζαχαρίου καὶ Ἰωάννου Φραγκίστα διαφοράς, χωρὶς νὰ ἐμπλεχθῇ εἰς ἑ-
σας τὰ μέρη προταίνουσαν λεπτομερείας, χρεωστὴ νὰ πληροφωρῇ, δι' ὧν
ἡτο Γραμματεὺς τοῦ Φραγκίστα ὁ Παπαζαχαρὶς, οὐδ' ἐξετάζει ἂν ἦτον
εἰς ἄλλον προτῆτα, ἢ ἂν δυνάμει ὑποσχέσεων ἤλπιζεν ἐπικερδεστέρας
θέσεις.

ὅτι ἀφοῦ αἱ ὁμολογίαι καὶ τὰ ἴδια ἔγγραφα τοῦ Φραγκίστα τὸν ἀποδει-
κνύουν τοιοῦτον, πῶς δύναται νὰ ζητῇ ἀφ' ἑτέρου ὅσα εἰς αὐτὸν χρεωστῇ ὁ
Φραγκίστας;

ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου πείθει τὸ Δικαστήριον τὴν ἀναντίρ-
ρητον ἀλήθειαν τοῦ ὅτι ἰδιαιτέρως, καὶ ὅχι διὰ λογαριασμὸν τοῦ Στρατο-
πέδου ἡγόρασεν ὁ Καραϊσκάκης τὰς προσόδους· οἱ λόγοι τοῦ ἀποδεικτικού
τοῦ Ταμείου εἶναι τέτοιον καθαροί, ὅσον καὶ τὸ Δικαστήριον πεισμένον τῆς ἀ-
ληθείας τῶν. «Ὁ Στρατηγὸς Καραϊσκάκης ἡγόρασε τὰς ἐφε-
«τείναντες Ἐθνικὰς προσόδους τῶν Δερβενοχωρίων διὰ
«γρῆσις 40,015, τὰ ὅποια καὶ ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Ἐθνι-
«κὸν Ταμεῖον εἰς μετρητὰ θέλει δὲ συνάξει τὰ ἐνοι-
«κιστικὰ τοῦ δικαιοῦματα, κατὰ τὴν γενικὴν περὶ
«ἀποδεκατώσεως διάταξιν» Δυνάμει λοι-
«πὸν τῆς νομίμου ἀγορᾶς τοῦ θέλει ἀναγνωρίζεται
«παρὰ πάντων νόμιμος ἐνοικιστὴς τῶν εἰρημένων
«προσόδων. κ. τ. λ.

Τὸ Δικαστήριον δὲν δύναται νὰ χάσῃ τὰς στιγμὰς του, ἵνα προσθήσῃ τὰς
παρατηρήσεις του εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἔγγραφου τούτου, εἴτινες εἶναι τόσον
σαφεῖς καὶ καθαροί.

ὅτι δὲν ἤθελεν ἀφαιρῆσαι τὴν εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο χρεωστούμενην πί-
στιν, τὴν ἰδιαιτέραν μαρτυρικὴν τοῦ Χιλιάρχου Χρήστου Χ. Πέτρου, ἃν
καὶ συνωδευμένον ἦτο μὲ ὅσα ὁ νόμος κελεύει. Καὶ ὁ Ἰωάννης Παπαζαχαρὶς
λοιπὸν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἰδιαιτέρος Γραμματεὺς, ἰδιαιτέρος βοηθὸς τοῦ
Φραγκίστα, ἀπὸ τὸν ὅποιον χρεωστῇ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν κόπων
του· οὐδὲ παρυσιάζει ὁ Κ. Φραγκίστας τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, δι' ὅσα
λέγει ὅτι ἔλαβε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α. Τάγματος διατάγας, ἀφορίσας
τὸν μισθὸν τῶν στρατιωτῶν, κ' ἐκείνου τοῦ Γραμματέως· καὶ εἰς ἀπλοῦς καὶ
ἀπιθάνους λόγους ποῖον ποτὲ Δικαστήριον ἐστῆριξεν τὴν ἀπέφασιν του;

ὅτι ἐπειδὴ συμφωνία περὶ μισθῶν δὲν φαίνεται μεταξὺ τῶν διαφερομέ-
νων, ἐνὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἀμφοῖν θὰ ἐκοπίαζεν ὁ Παπα-
ζαχαρὶς, πρέπει ἀφ' ἑτέρου τὸ Δικαστήριον ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὸ δι-
καιον ὁδηγούμενον, ἀφοῦ πληροφωρῇ τὸς κόπους του ὡς Γραμματεῖος καὶ
συνεργάτης, καὶ ὅχι ἀναλόγως τοῦ μισθοῦ, τὸν ὅποιον ἐλάμβανεν ὡς ἀντι-
γραφεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Πολεμικῶν, νὰ προσδιορίσῃ τὰ χρεωστούμενα
ἀπὸ τὸν Φραγκίστα εἰς τὸν Παπαζαχαρίαν.

Καὶ δι' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ τόκων καὶ ἐξόδων αἴτησιν τοῦ ἐνάγοντος Πα-
παζαχαρίου, πῶς δύναται τὸ Δικαστήριον νὰ τὴν ἀπαρνηθῇ, χωρὶς νὰ πα-
ραβιάσῃ τὸ δίκαιον;

Διὰ τὰ ὑποκείμενα ἀποφασίζει.

Α. Ἐπικυροῖ τὸ Α' Κεφάλαιον τῆς ἐκκληθεῖσης ἀπεφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου,
τροπολογεῖν αὐτὸ εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ μισθὸν προσδιορισθεῖσαν ποσότητα,
ἀποφασίζον ὀγδοήκοντα, ἀντὶ τῶν ἐξηκοντα πέντε Φοινίκων, τὸν μῆνα.

Β. Τὸ Β' Κεφάλαιον ἐπικυροῦται.

Γ. Ἀκυροῖ τὸ δ' διὰ τὸ τέλος, ἵνα ὁ Φραγκίστας πληρώσῃ πρὸς τὸν
Παπαζαχαρίαν τοὺς ἀπαιτούμενους τόκους, ὁμοίως καὶ τὰ ἐξόδα του ἀνὰ
Φοινίκα· δύο τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἤναξεν αὐτὸν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον.

Δ. Τὸ γ' Κεφάλαιον ἐπικυροῦται καὶ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ
Πρωτοκλήτου, συνιστάμενα εἰς Φοινίκας τριάκοντα ἑπτὰ καὶ Ἀσπὰ ἐξήκοντα
ἐν, καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως εἰς Φοινίκας εἰκοσιτέσσαρας καὶ
Ἀσπὰ ὀγδοήκοντα ἑπτὰ νὰ πληρωθῶν ἀπὸ τὸν Κ. Ἰωάννην Φραγκίστα.

Ε. Ἡ παρούσα εἶναι ἔκκλητος, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῆς 31 Ἰουλίου 1831.

Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ

Ὁ Γραμματεὺς Σπ. Π. Τριανταφύλλης.

αὐτῶν ἀνδραπείδῃ, πλετίσασα χθὲς διὰ τῆς ἐμπο-
ρεύσεως μετὰ τῶν πολεμῶντας ἡμᾶς, καὶ διὰ τῆς συ-
νεννοεῖσθαι μετὰ τῶν πειράτας τῆς Αἰγυπτίας, σηκώνει καὶ
αὕτη αὐχένα κατὰ τῶν κοινῶν τῆς Ἑλλάδος δι-
καιωμάτων.

Ἀναίσχυντοι πράξεις ἱκανοποιούμεναι συλλε-
γὰ ὄργανα τῆς ἀπάτης, καὶ τὰ συντρίμματα τῆς
πειρατικῆς ἀγορᾶς.

Ἔως πότε; ἔως πότε νὰ παραιτῶμεν τὰς ἐργα-
σίας καὶ τὰς οἰκίας μας; ἔως πότε νὰ τρέχωμεν ἡ-
μέρας ὅδον διὰ νὰ συνερχώμεθα; ἔως πότε σκέψεις
καὶ βλααί; ἔως πότε νὰ κλέπτῃ ἡ δολιότης τὴν ἡ-
συχίαν τῶν κοινῶν, καὶ νὰ ὑπερπηδᾷ κατὰ τῶν κοινῶν,
καὶ νὰ γράφῃ ἐξ ὀνόματος τῶν κοινῶν;

Προλαβόντως διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς ἐδείξαμεν τὸ
αἶδημα τῆς κοινῆς εὐπειθείας πρὸς τὴν Υ. Ε., πα-
ρακαλῶντες νὰ ἐκδώσῃ διαταγὰς ἕτω καὶ τῶρα πα-
ρακαλῶμεν ἐλπίζοντες, ὅτι καθὼς οἱ ἀποσβεσθέντες
ληταί, ἕτω καὶ αὐτοὶ ἐν μιᾷ ῥοπῇ νὰ λάβωσι τὰ
ἐπίχειρα ἀρκεῖ νὰ διατάξῃ ἡ Υ. Εὐχοχότης.

Παρακαλῶμεν τὴν Υ. Ε. νὰ χαρίσῃ συγγνώμην
εἰς τὴν ἑρμὴν τῆς πάθους ἐπειδὴ δὲν εἶναι μικρὸν τὸ πρὸς-
ξενῆσαν αἴτιον, ἔδῃ μικρὰ ἡ ζημία ἐκ τῆς δαπάνης
τῆς ἐθνικῆς δικαιοσύνης, κλεπτομένη ἀπὸ ἄτομα δοκι-
μαθέντα καὶ ἀποδοκιμασθέντα πρὸ πολλῶν, καὶ ἵα ὅποια
ἔδῃ ποτε τὸ ἔθνος κατέστησεν ἀντιπρὸς ἑαυτοῦ.

Μακρὰν τῆ νὰ ὀδεύωμεν μετὰ τυφλῆς ὀφθαλμῶν,
δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὰ ἐκθρόνισμα κοινῶν καὶ
μερικῶν εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν ὑπογεγραμμένων,
τῶν ὁποίων ἡ σύγκρισις τῶν ἰδεῶν εἰς τὸ ἀντικεί-
μενον περὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ Συντάγματος,
ἐγέννησεν τὴν ταυτότητα τῆς φρονήματος, δι' ἧς ὑπε-
γράφη ἡ παρῶσα πρὸς τὴν Υ. Ε.

Ἡ Υ. Ε. ἐδείξε τὴν ἐγνωσμένην εἰς ὅλον τὸν κό-
σμον προτερηματικὴν ἀξίαν, καὶ κατόρθωσεν ὥστε δι'
αὐτῆς νὰ χαίρωνται ἄλλοι εὐδαιμονίαν, καὶ σήμερον
ἐν μέσῳ ἡμῶν ἡ Υ. Ε. προηγετῆσα εἰς τὸ ἀληθινόν
μας συμφέρον, παρέσχε δείγματα δικαίας καὶ ἐι-
λικρινῆς ψυχῆς πῶς ἡμπερῶμεν νὰ ἀμφοιβάλλωμεν;
πῶς νὰ μὴ νομίσωμεν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν Υ. Ε.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα! οἱ Προκριτοδημογέροντες
Γαζένης καὶ ὁ ἁθῶς λαὸς πιστεύει ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ Υ.
Ε., ὁ θηρευτὴς τῆς ἀληθινῆς δόξης, καὶ ὁ πιστὸς ὁδηγὸς τῶν
ἐθνικῶν συμφερόντων, γνωρίζει τὸ πότε μία Ἐθνικὴ
Συνέλευσις ἡμπορεῖ ἀρμοδίως νὰ συγκροτηθῇ, καὶ ἀ-
κίμῃ γνωρίζει νὰ συμβαλέσῃ τὸ πῶς κανονίζομενον
τὸ Σύνταγμα, θέλει παρέξει εἰς τὸ νέον Κρά-
τος πολιτείαν αὐτόνομον καὶ ἐλεύθερον ὅθεν εἰς τὴν Υ.
Ε. ἀφιερόμεν τὴν μεγάλην ταύτην ὑπόθεσιν, καὶ τὴν πα-

ρακαλῶν νὰ λάβῃ μέτρα σωτικά μὲν διὰ τὸ ἔθνος,
ἀποφασιστικά δὲ κατὰ τῆς ἀνασθησίας καὶ δολιότητος.

Τελειόνομεν ἐνταῦθα, εὐχαριστῶντες τὴν Υ. Ε.
δι' ὅσα ἐκωνεποιήθημεν διὰ τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου,
παρακαλῶντες θερμῶς, ἵνα ἡ Υ. Ε. ἀποδεχθῇ εὐ-
μενῶς τὰ αἰσθήματα, ὅσα ὑπηγόρευσαν τὴν πα-
ρῶσαν ἀναφοράν ταν.

Μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειώμεθα,

Ἐν Γαζένῃ, τῇ 29 Ἰουλίου 1831.

Εὐπειθέστατοι.

Οἱ Προκριτοδημογέροντες τῆς πόλεως, τῶν κοινῶν
πέλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Γαζένης.

Ι. Σισίνης, Δ. Παπα-γιαννόπουλος, Ι. Τζεκέρας,
Α. Μαθέρσιος, Γ. Καραθανάσι, Δ. Δημακόπουλος,
Α. Παπᾶ, Α. Ζένης, Α. Ἀγγελόπουλος, Π. Τζε-
κεράς, Π. Σπυρίδης, Α. Παπα-αναστασόπουλος,
Δ. Ἀγαλιόπουλος, Θ. Διαμαντόπουλος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 211.)

Ἡ προσωρινὴ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Γαζέ-
νης ἐπικυροῖ τὸ γνήτιον τῶν προηγουμένων ὑπογραφῶν.
Ἐν Γαζένῃ, τῇ 5 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Ι. Σισίνης, Δ. Παπα-γιαννόπου-
λος, Α. Μαθέρσιος, Ι. Τζεκέρας, Γ. Καραθανάσι,

Ἀναφορὰ τῆς νήσεως Αἰγίνης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπαλλάγην τῶν ἐξωτερικῶν πολέμων καὶ ἐσωτερι-
κῶν διχονοιῶν τὸ ἔθνος, ἀνέπνευεν ὑπὸ τὴν πεφωτισμέ-
νην καὶ πατρικὴν κυβέρνησιν τῆς Υ. Εὐχοχότητος.
Αὐτὸ ἀνεγνώριζεν, ὅτι ἔδῃ αἱ νόμιμοι αὐτῆς εὐχαί,
ἔτε αἱ γενναῖαι θυσίαι τε καὶ τὰ δεινοπαθήματά τε
δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀνεξαρτη-
σίαν τε ἀνευ τῆς συνεργείας τῶν μεγάλων Εὐρωπα-
ικῶν Δυνάμεων, καὶ ἀνευ τῆς εὐνομίας, ἥτις ἄξιον
ἔπρεπε νὰ τὸ ἀποδείξῃ τῆς ἰδίας αὐτῆς συνεργείας.

Ἡ Φήμη τῆς Υ. Ε., αἱ πρὸς τὰς Ἑλλήνας μερι-
κῶς καὶ πρὸς τὸ ἔθνος γενικῶς εὐεργεσίαι, αἵτινες
ἦσαν ὁ κύριος αὐτῆς σκοπὸς εἰς πάντα τόπον καὶ
βαθμὸν, εἰς τὸν ὅποιον ἀνέβη, ὁ ζήλος, τὸν ὅποιον ἐδείξε
διὰ νὰ τύχῃ καὶ ξένα ἔθνη φρονίμων καὶ ἐλευθε-
ρίων διατάξεων, ἡ πρὸς αὐτὴν τῶν ἰδίων τάτων ἐθ-
νῶν εὐγνωμοσύνη, ἦσαν εἰς τὸ ἔθνος ἀσφαλῆς ἐγγυ-
ηταὶ τῆς ὅτι, ἐμπιστευόμενον εἰς τὴν Υ. Ε. τὴν κυβέρ-
νησίν τε, ἤθελεν ἰδεῖν συμβιβασμένον συγχρόνως τὰ
σύμφεροντα τῆς ἐξωτερικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα πο-
λιτικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐνομίας τῆς.

Αἱ ἐλπίδες τῆς Ἐθνικῆς δὲν ἐματαιώθησαν. Ἡ ἰδιο-
κτησία, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἰσότης ὑπερασπίσθησαν,

νόμοι ἐβασίλευσαν, καὶ ἡ Υ. Ε. ἠτοίμαζε τὴν Ἑλλάδα δι' ἐκείνας τὰς ἐλευθερίας διατάξεις, διὰ τῶν ποίων αὐτὴ βαθμηδὺν ἤθελε κατασταθῆν εὐτυχής.

Ἄνθρωποι συνειδισμένοι εἰς πᾶσαν δαλικὴν τέχνην, ἄνθρωποι γεγυμνασμένοι εἰς τυραννικὴν κενοδοξίαν καὶ μεγαλαυχίαν, πλανῆται, ἄνευ δικαιοματίων διὰ πειρηγμένας ἐκδελύσεις ἢ ιδιοκτησίας, ἠθέλησαν καὶ κάμωσι τὴν πατρίδα μας. Χεῖρ τῆς ἰδοτελείας καὶ φιλαρχίας των. Ἐπὶ τῶν ἐλευσίων λευφάνων τῆς ἡγεσίας καὶ θεμελιώσωσι τὴν ἐξουσίαν των μετεχειρίσθησαν ὄργανα τὴν διαφθοράν καὶ τὴν ἀπάτην, καὶ μερικὰ συμφέροντα τινῶν κολακεύοντες, τὴν θρασύτητα τῶν ἄλλων παροξύνοντες, ἐκ παρὰ νόμων λογισμῶν εἰς παρὰ νόμους πράξεις μετέβησαν, ἐπισφαλῆ μέσα μεταχειριζόμενοι ἄνθρωπος, οἵτινες μετ' ἑπολὺ θάλασιν ἐννοήσαν εἰς πᾶσαν ὁλοθρὺν ἑσυστροφίαν μετ' ὁ τὸν ἑαυτὸν των καὶ τὴν πατρίδα. Ὁ τρόμος τῆς ἀναρχίας ἐνέπλησε τὴν ψυχὴν μας μετ' ὁ τὴν θλιβεράν ἰδέαν, ὅτι τὸ μέλλον ἤθελεν εἶναι ἔτι φρικωδέστερον, σερβόμενοι τῆς ἐλπίδος τῆς καὶ εὐρὴ πλέον ἢ πατρὸς ἄνδρα ἐπαγορευτὴν ὡς τὴν Υ. Ε., καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῶν δυνάμεων ἁξίον.

Ἡμεῖς δὲν ἀγνοοῦμεν πόσον ἡ Υ. Ε. ὑψωμένη ὑπεράνω τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, μόνον τῆς εὐδαιμονίας θεωρεῖ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος, καὶ μόνον τῆς δόξης, τὴν δόξαν τῆς ἰδίας, ἐξασκῶσα τὰς Ἑλληνας εἰς τὴν ἀληθῆ τῶν δικαιοματίων καὶ χρεῶν τῶν πολιτῶν γνῶσιν, καὶ εἰς τὸν τρόπον ἐκείνον τῶν διοικῶν, τὸν ὅποιον ἡ Υ. Ε. προσκήρυξε τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς ἀρχικὴν βάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἤθελε στηριχθῇ ἡ ἐξουσία τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα προσδιορισθέντος ἡγεμόνος. Οὕτως ἐξεύρεσα καὶ συναρμίσσει τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος μετ' ὁ τὴν εὐεργετικὴν τῶν Προσάτων τῆς θύλησιν, προειδοποίησε τὴν μέλλουσαν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον Ἐθνικὴν Συνέλευσιν αὕτη θέλει ἐκφράσειν τὰς ἠθικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐθνικῆς, τῆς ὁποίας μόνον εἶναι νόμιμος ἀντιπρόσωπος. Δὲν πρέπει εἰς τὴν ὀχλοταραχὴν, τὴν ἀνατάωσιν, τὴν διαβολὴν, τὴν φαιδριαν, τὸν φόβον, τὴν ἀπάτην καὶ ζητηθῶσιν αἱ ἀρχαὶ νομίμης σερεῖας Πολιτείας, καὶ τοιαύτης, ὥστε καὶ ἡμεῖς κατεπὶς ἄξιος τῶν θυσιῶν τῆς Ἐθνικῆς, τῶν φροντίδων τῆς Υ. Ε. καὶ τῶν εὐεργεσιῶν τῶν Προσάτων μας.

Ἡ κοινότης τῆς Αἰγίνης, ἥτις μετέχει τῶν γενικῶν ἀγαθῶν, καὶ ἄλλα ἰδιαίτερος ἀπήλαυσε, χάρισσα διὰ τὸ καὶ ἀντέστη καὶ ἠ' ἀπέθηκε μετ' ὁ τὴν ψυχὴν πᾶσαν ἀπάτην, σπεύδ' ἡδὴ καὶ δῶτα διὰ τῆς παρῆς νέαν ἐπιβεβαίωσιν τῆς πρὸς τὴν Υ. Ε. ἐμπιστοσύνης, εὐγνωμοσύνης καὶ σιδηρύματός της.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 26 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Προκριτοὶ δημογέροντες καὶ λοιποὶ κάτοικοι τῆς νήσου Αἰγίνης.

Αἰγίνης, Ἰδρας καὶ Πέρε Γεράσιμος, Ἀρχιμανδ. Γρηγόριος Μοίρας, Ἡγούμενος Κύριλλος, Σκευοφύλαξ Ἱερεὺς Λεονάρδος, Γ. Λεγιοτατίδης, Μ. Μαλθακῆς, Α. Παππα-μιχαήλ, Σπ. Ἐλευθερίος, Ν. Πέπας, Α. Κάλαβρος, Π. Νικολάκης, Α. Δ. Καρίδης, Γ. Μέρτζης, Γ. Μιχαλάκης, Κ. Λογοθέτης, Α. Χρυσόχνης, Γ. Λεκάκης, Ν. Μεγαρίτης.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 268.)

Ἐπικυρεῖται ἡ γνησιότης τῶν ἐν τῇ παρῇ ἀναφορᾷ ὑπογραφῶν τῶν Προκριτῶν καὶ κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, γενομένων ἐπὶ τῆς Δημογεροντίας ταύτης.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες τῆς νήσου Αἰγίνης. Γ. Λεγιοτατίδης, Μ. Μαλθακῆς, Α. Κάλαβρος, Α. Δ. Καρίδης, Γ. Μέρτζης. Ὁ Γραμματεὺς Γ. Ρασιτῆς.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας, συνελθόντες εἰς τὴν καθέδραν ταύτην διὰ προσκλήσεως τῆς Τοποτηρητῆς Μονεμβασίας, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,012 Ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ ἀκούσαντες μετ' ἐπιστάσεως τὸ περιεχόμενον τῆς διαληφθείσης Ἐγκυκλίας, νομίζομεν ἐντεῦθεν ὡς τὸ ἱερώτερον παρὰ πάντων χρεὶς μας, καὶ ἐκφράσασθαι πρὸς τὴν Υ. Ε. κατ' εὐθείαν, ὅτι ἠδυνάστημεν τὴν πλέον μεγίστην ἀγανάκτησιν διὰ τὴν πόρωσιν τῶν ὀλίγων ἰδιοτελῶν βαδιδέγων, τῶν ἐποίων τὰ ἀξιοποινα κινήματα ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ διακοινώσῃ τὴν Ἐγκύκλιον, καὶ ὅτι τὴν κατὰ τῶν τοιούτων χαρακτηρισμένων ἐπὶ τῇ ἰδιοτελείᾳ ἀγανάκτησιν μας, θεωροῦμεν τοσούτον μᾶλλον δικαίαν, καθ' ὅσον τολμῶν καὶ ἀπεδίδαν εἰς τὰς μηχανορραφίας των δημόσιον χαρακτήρα, καὶ καὶ παριστάνον τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐμπαθείας καὶ ἀξιοκατακρίτους διαθέσεις καὶ πράξεις, ὡς τὴν κοινὴν θέλησιν τῆς Ἐθνικῆς, καὶ ὡς ἂν εἶχον τὴν παρακαταθήκην τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἐθνικῆς. Οἱ ὑποφαινόμενοι μὴν ἀγνοοῦντες τὸν ἰδιοτελεῖ σκοπὸν καὶ ἀποτρόπαιον τῶν τοιούτων σκοπῶν, καὶ γνωρίζοντες τρανώτατα ὅτι εἰ χαρακτηρισμένοι περὶ ὧν ὁ λόγος βαδιδέγοι, μὴν ἔχοντες ἐντὸς τῆς πελυπαθῆς Ἑλλάδος ἑδὲν ἀφ' ἑσῶ χαρακτηριστίζουσι τὴν γνήσιον Ἑλληνα καὶ ἐλεύθερον παλ' ἑν, μακρὰν ἀπέχουσι τῆς καὶ φειδῶσι τῶν ἱερωτέρων τῶν πολιτῶν δικαιοματίων, τὰ ὁποία θέλει πάθει ἀναμφιβόλως μετ' ὁ τὴν ὁποῖαν προσκαθῆν καὶ ἐπανο-

Ἐκ Παρισίων, 24 Ἰουλίου. — Διὰ τηλεγραφικῆς ἀγγείας ἀφίχθεισας κατὰ τὴν 10 ὥραν χθὲς τὸ πρῶτ' εἰδοποιήθημεν ὅτι συνεκραγῆθη ἡδὴ μάχη παρὰ τὸ Γάνδαβον μεταξὺ τῶν Ὀλλανδικῶν καὶ τῶν Βελγικῶν στρατευμάτων.

Χθὲς ἐκίνησεν ἐκ Παρισίων ὁ στρατάρχης Γεράρδος διὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα λέγεται ὅτι συνίστανται εἰς 50.000. Ὁ Δούξ τῆς Ἀρρηνίας καὶ ὁ Δούξ τοῦ Νεμιράκου ἀνεχώρησαν χθὲς τὸ πᾶρας καὶ αὐτοὶ διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ὁ Μονίτωρ λέγει τὰ ἑξῆς. — “Οἱ φίλοι τῆς σταθῆς καὶ γενναίας πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλου ἐπικριτῆται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ σταλθῇ πάραυτα τὸ Βέλγιον ὁ στρατάρχης Γεράρδος μετ' ἐνὸς στρατεύματος. Τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶναι εἰμὴ ἀναγκαίᾳ συνέπεια ἀναγνωρίσεως τοῦ νέου βασιλείου τοῦ Βελγίου, ἀναγνωρίσεως, ἣτις κατωρθώθη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καὶ πρέπει νὰ ὑπερασπίζεται ἀπὸ αὐτὴν· τοῦτο δ' εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν ταῖς διπλωματικαῖς διατάξεσιν ὁμολογηθείσης ὑπὸ τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων· καὶ ἡ εἰς τὴν Βελγικὴν χώραν εἰσόδος τῶν στρατιωτῶν μας θέλει εἶναι ἡ πλέον δημοτελής καθιέρωσις τῆς ἐνώσεως αὐτῶν τῶν Δυνάμεων, καὶ ἀποδείξις τῆς βαρύτητος, τὴν ὁποίαν θέλει ἔχει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Γαλλία εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἡπείρου. Ὁ δὲ πόλεμος οὗτος, ὅχι μόνον δὲν θέλει διεγείρει φόβους περὶ τῆς ἡσυχίας τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ θέλει ἀποδῇ τρόπον τινα νέον ἐνέχυρον τῆς εἰρήνης. Εἶναι προωρισμένος ν' ἀποδείξῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, τοῦτο μὲν, ὅτι αἱ προαιρέσεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων εἶναι τριαῦται, ὥστε νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ματαίους φόβους, τοὺς ὁποίους ἐξήτησαν τινὲς νὰ ἐμπνεύσῃ, τοῦτο δὲ, ὅτι εἰς τόπος, ὅστις δύναται νὰ βάλῃ εἰς ἐκστρατεῖαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἓνα στρατὸν, εἴμπορεῖ διαρρύντως ν' ἀναπαύεται εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δύναμιν διὰ νὰ διατηρῇ τὴν τιμὴν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν αὐτονομίαν του.”

— Σήμερον ἐκοινοποιήθη ἡ ἐξῆς ἐπίσημος εἰδοποίησις εἰς τὴν Λέσχην τῶν Παρισίων κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ἐνῷ τὰ φρονήματα τοῦ νέου Συνεδρίου τῶν Ἀντιπροσώπων ἦτο φόβος μὴν ὑποχρεώσῃ τὸν Βασιλέα τῶν Γάλλων ν' ἀλλάξῃ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Κυρίου Κασιμίρου Περεριού.

— “Σήμερον τὸ πρῶτ' ἔλαθεν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ τῶν Βελγίων Βασιλέως, δι' ἧς ζητεῖ τὴν ἐπικουρίαν Γαλλικῆς στρατιᾶς, κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως τοῦ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλέως μέλλοντος εὐθὺς νὰ ἐπαυλάσῃ τὰς ἐχθροπραξίας. Ἡ Α. Μ. ἀγνωρίζοντα, ἐκ συμφώνου μετ' τὴν Ἀγγλίαν, Αὐστρίαν, Πρωσίαν καὶ Ῥωσίαν, τὴν τοῦ Βελγίου ὑπαρξίν καὶ οὐδετερότητα, ἐνέδωκε διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως εἰς τὴν ζήτησιν, καὶ θέλει κάμει ὥστε νὰ διατηρηθῶσιν αἱ ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων δοθεῖσαι ὑποσχέσεις.

— Ὁ στρατάρχης Γεράρδος, ὅστις ἐκίνησεν ἐκ Παρισίων, διοικεῖ τὸ ἀρκτικὸν στρατεύμα, τὸ ὁποῖον τῶρα ὑπάγει εἰς βοήθειαν τοῦ Βελγίου.

— Ἡ τῆς Εὐρώπης εἰρήνη, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ταραξῇ ὁ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλεὺς, θέλει στερεωθῇ.

— Διὰ ταύτας δὲ τὰς περιστάσεις μένει εἰς τὰ ἀξιώματα τὸ ἐνεστὶς Ὑπουργεῖον, καὶ θέλει προσμεῖναι τὴν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπόκρισιν τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου.

— Αὐτόθεν, 25 Ἰουλίου. — Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐκ Παρισίων Ὑπουργοὺς, τῶν τεσσάρων μεγάλων Δυνάμεων, ἡγουν τῆς Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Ῥωσίας καὶ

Πρωσίας, ἐξηγητικὴν διακοίνωσιν περὶ τῆς εἰς τὸ Βέλγιον ἐμβάσεως τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Δηλοποιεῖ δ' ἐν τῇ διακοίνωσει ταύτῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι συγκατένευσε νὰ δώσῃ τὴν ἐπικουρίαν ἐνὸς στρατοῦ εἰς τὸν Βασιλέα Λεοπόλδον μόνον σκοπὸν ἔχοντα νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὸν ἀπὸ τῶν προσβολῶν τοῦ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλέως. Δίδει δὲ ὁ Ὑπουργὸς τὴν δετικὴν διαβεβαίωσιν εἰς τὰς τέσσαρας Δυνάμεις ὅτι θέλου μετακαλεσθῇ τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα, ἅμα καταπαύσωνται οἱ Ὀλλανδοὶ τὰς ἐχθροπραξίας των. Οἱ δὲ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων Πρόεδροι ἔδωκαν ἀποδείξιν τῆς παραλαβῆς τῆς διακοινώσεως ταύτης, καὶ παρευθὺς τὴν ἔστειλαν εἰς τὰς Αὐλὰς των.

— Αὐτόθεν, 25 Αὐγούστου. — Ἡ ἐν τάχει δοθεῖσα παρὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Βέλγιον βοήθεια ἐπροξένησε τὸ ἀποτέλεσμά της. Δυνάμεθα ν' ἀναγγεῖλωμεν κατὰ τὰς πλέον ἀξιοπίστους βεβαιώσεις ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλέως θέλου ἀναχωρήσει πάραυτα ἐκ τῆς Βελγικῆς χώρας.

(Γαλινιάν. Ἀγγελος.)

Φαίνεται ὅτι διάφοροι συμπλακαὶ ἐγένον μεταξὺ τῶν Ὀλλανδικῶν καὶ Βελγικῶν στρατευμάτων εὐθὺς ὥς ἐτελείωσεν ἡ τῆς ἀνακωχῆς προθεσμία, καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὴν Ἀντουέρπιαν (Ἀμδέρστα), τῆς ὁποίας ἡ μὲν ἀκρόπολις ἦτον εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ὀλλανδῶν, ἡ δὲ πόλις εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Βελγῶν, εὖ ὡ διακειμένων τῶν πραγμάτων κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ὅτε ἀπεφασίσθη ἡ ἀνακωχή. Διὰ τῆς μεταλαβήσεως, ὅμως τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Βελλιάρδου καὶ τοῦ Λόρδου Ἀδεσρκρόμβιν ἡ πόλις ἐτέθη δι' ἀνακωχῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐναντίον πάσης ἐπιδρομῆς ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἢ ἐκ τοῦ Ὀλλανδικοῦ στόλου. Τμηματικαὶ μάχαι συνέβησαν καὶ εἰς ἄλλα τινὰ μέρη, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπερέβησαν ὡς ἐπιτοπλεῖστον οἱ Ὀλλανδοί. Ἀλλ' ὁ τῶν Βελγῶν ἐνθουσιασμὸς ἦτο πάνδημος, καὶ ὁ λαὸς ἦτον ὅλος ἀνυπόμονος νὰ ἔλθῃ εἰς χεῖρας μετὰ τῶν ἀντιπάλων.

Ὁ τῶν Βελγῶν Βασιλεὺς ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὰ σύνορα καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ στρατοῦ, αἱ καὶ τὰ κινήματα διευθύνοντο ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Βελλιάρδον. Ἐν ταῦτῳ δὲ τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα προχωροῦν τόσοι ταχέως, ὥστε ὁ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἄλλο εἰμὴ ν' ἀναβάλλῃ τὰ ἔργα του, ἅμα μάθῃ ὅτι αἱ Δυνάμεις φέρονται κατὰ τὸ παρὸν ἐν τελείᾳ καλῇ πίστει πρὸς ἀλλήλας.

(Ἐφ. Μάλτας.)

Ἐκ Βρυξελλῶν, 29 Ἰουλίου. — Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Λεοδίκου Φιλίππου ἀφίχθησαν εἰς τὰς Βρυξέλλας. Μνησάνομεν δὲ τῶρα ὅτι ἀκολουθοῦν τὸν στρατὸν καὶ 40,000 ἐβελονταὶ Γάλλοι. Κινοῦνται δὲ, ὡς φαίνεται, οἱ ἐβελονταὶ ἀπὸ μέγιστον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐγκαρδιωτάτην συμπάθειαν.

Ὁ στρατηγὸς Βελλιάρδος ἀνεχώρησε σήμερον μετὰ τὴν μεσημβρίαν διὰ τὸ Μόνς, διὰ νὰ συνομιλήτῃ μετὰ τοῦ στρατάρχου Γεράρδου. Τὸ Γαλλικὸν στρατεύμα προχωρεῖ εἰς τρεῖς φάλαγγας. Ἡ δεξιὰ εἰσῆλθεν ἐφ' εἰς τὸ Νάμυρκον. Τὸ μέτωπον τῆς φάλαγγος ταύτης δύναται νὰ φθάσῃ σήμερον τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Λεοδιδιον (Λιζ). Διάφορα συντάγματα τῆς μεταίης φάλαγγος εἰχον περάσει χθὲς τὸ Μόνς, καὶ ἐπροχώρουν ταχέως πρὸς τὰς Βρυξέλλας. Ἡ δὲ ἀπὸ τὰς Ἰνσούλας (Ἀλλε) ἐρχομένη φάλαγγς ἐμελλε νὰ φθάσῃ χθὲς εἰς τὴν Τουρναῖν.

Τὴν 27 πρῶτ' ἐστρατοπεδεύσεν ὁ Δούξ τῆς Ἀρρηνίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 66 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1831.

ΑΝΑΦΟΡΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΝ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Οἱ πρὸ ὀλίγου τρανῶς ἀποδειχθέντες λαοπλάνοι προσπαθήσαν νὰ εἰψῇ καὶ τὰς ὑποσημειωμένους εἰς τὴν βαθύτατον λάκκον τῆς ἀχαριστείας διὰ νὰ μᾶς ἀπατήτῃ νὰ ὑπογραφῶμεν εἰς μίαν παράλογον καὶ ἀνόμιμον ἀναφορὰν τῶν ἐναντίον τῶν καθεστώτων.

Ἡ Θεία Πρόνοια ὅμως μᾶς ἐβλήθησε νὰ ἀποφύγωμεν, καὶ δὲν ὑπεπέσαμεν εἰς τὴν κακὴν θέλησίν των καὶ εἰς τὰς ἐθνοφθόρας ἰδιοτελεῖς σκοπὲς των.

Ἦδη πληροφορηθέντες ὅτι τὰ ὀνόματά μας τὰ ἔγραψαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν μας, σπεύδομεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐναντίον τῶν κακοβέλων καὶ νὰ τὰς κηρύξωμεν ὡς πλαστογράφους, καὶ ἀπαγγεῖν ἐν καιρῷ νὰ δώσῃ εὐθύναν διὰ τὴν πράξιν των ταύτην.

Διὸ καὶ παρακαλεῖται ἡ Δημογεροντία αὕτη, ἥτις γνωρίζει τὴν ἀθωότητά μας, γνωρίζει τὰ ἀληθῆ ἀιδήματά μας, τὴν πρὸς τὰ καθεστῶτα εὐχαρίστησιν μας, καὶ ἐξαρέτως γνωρίζει τὴν πρὸς τὸν εὐεργετικώτατον Κυβερνήτην μας ἀφοσίωσιν, νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὴν Α. Ε. ὅτι εἴμεθα σύμφωνοι καὶ μετὰ τὴν πράξιν τῶν συμπολιτῶν μας, τὴν ὁποίαν ἔκχον εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' Αρ. 4,012 Ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ὡς τινὲς ἐξ ἡμῶν παρευρεθέντες ὑπεγράφημεν.

Παρακαλῶντες δὲ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος ἡ παρῆσά μας εἰς ἐνδειξιν τῆς ἀθωότητός μας, μένομεν εὐσεβῶς.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Αὐγούστου 1831.

Οἱ πολῖται, Ἡλίας Κατόπλος, Εὐ. Σκόρδης, Γ. Μιχαλόπουλος, Στ. Καζαντζόγλης Ναυπλιώτης, Γ. Σπιδάκης, Δ. Κ. Νευπλιώτης, Ν. Παρτζακλόης, Γ. Παπέλιος, Γ. Σπανόπουλος, Θ. Ζαλγάρης.

Ἐπικυρεῖται ἡ γνησιότης τῶν ἀντικρὺ ὑπογραφῶν, τῶν μὲν, ὑπογραφθέντων ἰδιοχείρως, τῶν δὲ μὴ εἰσῳγμένων, ἑτεροχείρως, κατὰ τὴν πρὸς ὁμολογίαν.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Γιαννιπέλος, Δ. Θεοδωρόπουλος, Α. Μακρής. Ὁ Γραμματεὺς Α. Αντωνόπουλος.

Ἀναφορὰ τῆς Γαλιτίας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος καλέσας εἰς τοπικὴν συνέλευσιν τὰς Προκριτοδημοφρόντας τὰς ὑπογεγραμμένους, ἀνέγνωσε τὴν ἀπὸ τὰς 11 Ἰουλίου τρέχοντος ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τὰ περιεχόμενα μᾶς ἐλύπησαν ὑπερβολικὰ διὰ τὸ νέον τόλμημα τῶν σωρευθέντων ἀπατημάτων εἰς τὴν νῆσον Ὑδρας.

Καθὼς ἡξεύρει ὅλος ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι εἰς ἀποδειχθέντες κακονέστατοι ὡς πρὸς τὴν ἀληθινὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος, ὁξυνέστατοι δὲ πρὸς τὸ ἴδιον ὄφελος, πάντοτε ἐπολέμησαν τὴν Ἑλλάδα μετὰ ὅπλα ὑποκριτικῆς πατριωτικῆς συνέταλον εἰς σκάνδαλα, ἐδυσφήμισαν τὰ ὀνόματά μας διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς Ὑδρας καὶ τῆς Μεσολογγίας, ἠνέριξαν φόμα συκοφαντίας κατ' ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐτρέμαζεν ὁ ἐχθρικός σίδηρος, καὶ συντόμως εἰς τὰς μεταξὺ τῆς πολέμου χρόνου διὰ πολυτρόπων μηχανουργειῶν καὶ λαθραίων σχέσεων ἀποπλανήσαντες τὸν ἀπρόσεκτον Ἑλληνα ἱὸν ἐτῶν 1824, 1825, καὶ 1826, παρ' ὀλίγον ἐσπρωξαν τὸ ἔθνος εἰς τὸν ἀνδραποδισμόν.

Ἡ Υ. Ε. διεβεβαιώθη ἐσχάτως, ὅτι ἀφ' ἑκείνης καὶ πολυτρόπως ἐξεκένωσαν βέλη κατὰ τῶν καθεστώτων, ἄρχισαν νὰ τοξεύωσαν φανερά, καὶ διὰ τῆς Ἀπόλλωνος τῆς Ὑδρας ἐκηρύχθησαν ἐχθροὶ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐξώπλισαν τὰς κατοίκους τῆς Διμενίας, ἐτήκωσαν τὰ μυαλὰ τῆς Τζάμης Καρατάσιου, καὶ χωρὶς νὰ ἐντραπῇ ἠνώθησαν μετὰ κλέπτας ἐξώλεις, διὰ νὰ κατορθώσωσαν τάχα εὐδαιμονίαν διὰ ληστείας!

Ποῖος ταῦτα αἰκῶν δὲν θλίβεται; ποῖος δὲν ἀγανακτεῖ; ἢ ποῖος δύναται νὰ ὑποφέρῃ διηνεκὴ πόλεμον, παντοτεινὰς ταραχὰς καὶ ὑπερβολικὰς ζημίας;

Τὰ περσμένα ὅσον ἦσαν πικρὰ, τόσον γενναίως κατέπιον ὅλοι· ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ἡ Υ. Ε. ὅτι θέλει ὑποφέρει αὐτὸν τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῆς κακοφροσύνης διεγείροντα σήμερον τὴν καφότητά εἰς τὸ νὰ ὑπεγράψῃ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑθνης πράξεις αὐτοπίας, καὶ ἀτιμάζοντα αὐτὸ μετὰ ἀναισχυντώτερον τρόπον τῆς προλαβόντος σχεδίου.

Μεταξὺ τῆς ἀγανακτήσεως ἐφάνη γελοῖον, ὅτι καὶ ἡ Σύρα ἐπετάχθη ὡς κόρκορες ἐν λαχάνοις, μόλυνθῆτα ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις τῆς Φανακῆς καὶ τῆς τυφλότητος. Συρροὴ πανσπερμίας ἐκδυμένη ἐάντι

Βάγκας, Γιότζι Κονταξής, Παλάσκας Νιέθρα, Ίω. Ροδαίναι, Κ. Πάνος, Γ. Παλούκας, Κ. Φασιζοαν-
δης, 'Αθαν. Μαχαιράς, Κ. 'Αραποσιτάς, 'Αντ. Κωνσταν-
τίνου, 'Αναγ. Πελούκης, Κ. 'Αναστασίου. — Καταλυμα-
τίου, Ν. Π. Βασιλόπουλος, Δ. Βαλτινός, 'Αναγνώστης
Παυλπούρας. — 'Ακόλουθοι. Π. Β. Ζακ, Α. Γεωργίου,
Ν. Τελιγιάννης, Αθ. 'Αγας, Νταλ. Βακοπόλιας.

Η έκδοσις τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν
τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Παράρτημα.)

ΕΓΧΙΡΙΔΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Αὐγούστου.

Προχθὲς τὸ δειλινὸν ὑπῆγεν εἰς τὸ Ἄργος ὁ ἔξοχότατος
Κυβερνήτης, καὶ χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανῆλθεν εἰς Ναύπλιον.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἤχησεν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ὁ πυ-
ροβολισμὸς τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων Ἀγγλικῶν πολεμικῶν
πλοίων ἐορτασάντων τὴν στέφιν τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου
τοῦ Δ.

Σήμερον πρωὶ ἀνήχθη ἐκ τοῦ λιμένος τὸ ἀτμόπλοον Ἑρμῆς
φέρον τὸν ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν προσωρι-
νὸν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως Κύριον Γλαράκην.

Τὴν 24 τοῦ ἐνεστῶτος ἀφίχθη ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινου-
πόλεως ὁ Κύριος Ρόδερτος Γόρδων. Ἐπεσκέφθη δ' ἡ Α. Ε.
κατὰ τὸν πλοῦν καὶ τὰς Ἀθήνας.

Ἀπὸ τὴν 26 εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ὁ Ναύαρχος
Βίκωρδος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 17 Ἰουλίου. — Προχθὲς ἔφερεν εἰς τὸ τῶν
Κοινῶν Συνέδριον ὁ Λόρδος Πάμερστον τὸ ἐξῆς ἀντίγραφον
τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου συγκροτη-
μένου ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Ρωσσίας, Πρωσσίας, Αὐ-
στρίας καὶ Ἀγγλίας, περὶ τῆς κατεδαφίσεως τῶν Βελγικῶν
φρουρίων.

Πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τῆς
5—17 Ἀπριλίου 1831.

« Πιθόντες οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Πρωσσίας, Ρωσσίας, Αὐ-
στρίας καὶ Ἀγγλίας.

» Ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν των οἱ ὑποχρινόμενοι εἰς τὸ
περὶ τῶν φρουρίων τῶν ἀπὸ τοῦ 1815 ἐνεργηθέντων ἐν τῷ
τῶν Κάτω-Χωρῶν βασιλείῳ δι' ἐξόδων τῶν τεσσάρων Δυνά-
μεων, καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια συνέφερε νὰ ληφθῶσι
μετὰ τὴν διαχώρισιν τοῦ Βελγίου ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας.

» Ὡρίμως δὲ διασκεψόμενοι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης
οἱ τῶν τεσσάρων Ἀλλῶν Πληρεξούσιοι, μιᾷ γνώμῃ συνεφώ-
νησαν ὅτι ἡ νῦν τοῦ Βελγίου κατάστασις, καὶ ἡ ὑπὸ τῆς
Γαλλίας ἀναγνωρισθεῖσα οὐδετερότης αὐτοῦ, πρέπει νὰ μετα-
βάλουν τὸ σύστημα τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ ὑπερασπίσεως,
ἥτις τὰ φρούρια εἶναι τόσον πολυπληθῆ, ὥστε δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ ὑπερασπίζωνται δραστηρικῶς ὅτι τὸ ἀπαραβίαστον
τῆς Βελγικῆς χώρας παρέχει ἀσφάλειαν μὴ ὑπάρχουσιν πρό-
τερον καὶ τέλος πάντων ὅτι τινὰ τῶν φρουρίων τούτων ἐγερ-
θέντων εἰς περιστάσεις διαφόρους δύνανται νὰ κατεδαφι-
σθῶσιν.

» Ὅθεν ἀπεφάσισαν οἱ Πληρεξούσιοι νὰ γένῃ διαπραγμα-
τευσίς μετὰ τοῦ Βελγίου καὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων Δυ-
νάμεων, διὰ νὰ προσδιορισθῇ πόσα καὶ ποῖα φρούρια πρέπει
νὰ γκαζοθῶσιν.

ΕΞΤΕΡΑΖΗΣ, ΒΡΕΣΜΕΡΓΙΟΣ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ, ΒΟΥΛΟΦ, ΔΙΕΥΗΝ,
ΜΑΤΟΥΣΚΕΥΙΤΣ.

(Ἡ Γαλλία, ὡς μέρος ἐνεχόμενον, δὲν συνεμέθεξεν εἰς
τὴν πράξιν ταύτην.)

Ὁ Κύριος Ρ. Πήλ ἐφύνη εἰς ἄκρον εὐχαριστημένος, ἀκού-
σας ὅτι ἡ κατεδαφίσις τῶν Βελγικῶν φρουρίων ἔχει νὰ ὑπο-
βληθῇ εἰς μάλ्लουσαν τινα διαπραγματεύσιν μετὰ τῶν τεσ-
σάρων μεγάλων Δυνάμεων καὶ τοῦ Βελγίου. Ἐπεθύμει δὲ
νὰ καλεσθῇ καὶ ὁ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλεὺς εἰς τὸ νὰ μεθεξῇ
αὐτῆς.

Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Λόρδος Πάμερστον ὅτι δὲν λητμονεῖ ἡ
Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τοὺς φιλικούς δεσμούς, τοὺς ἀπὸ πολλοῦ
συνδεόντας αὐτὴν μετὰ τὴν Ὀλλανδίαν.

(Ὁ Ταχυδρόμος.)

Αὐτόθεν, 22 Ἰουλίου. — Χθὲς ἀφίχθη ἐνταῦθα
ὁ πρῶν Ἀυτοκράτωρ καὶ ἡ Ἀυτοκρατορίσσα τῆς Βρασιλίας
μετὰ τῆς Δούνας Μαρίας, καὶ τῆς Θεραπείας αὐτῶν.
Προσδιωρίσθη δὲ εἰς ὑποδοχὴν των τὸ παλάτιον Κλάρεδον.
Κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως ἡ Δόνα Μαρία ὑ-
πεδέχθη μετὰ βασιλικὰς τιμὰς.

— Διεφημίσθη ἐν τῇ Λέσχῃ ὅτι ἐμελλε νὰ διαπραγ-
ματευθῇ καὶ συμφωνηθῇ σήμερον δάνειον 300,000 Λ. Σ.
διὰ τὸν Δὸν Πέτρον, μέλλοντα νὰ προσπαθήσῃ διὰ νὰ με-
ταφέρῃ τὴν ἐν Τερκεῖρᾳ Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Λισαβούαν.
ἐλέγετο δὲ πρὸς τοῦτοισι ὅτι ὁ πρῶν Ἀυτοκράτωρ τῆς Βρα-
σιλίας ἤθελεν ἡγηθῇ αὐτοπροσώπως τῶν στρατευμάτων τῆς
ἐκστρατείας ταύτης. (Σφαῖρα καὶ Περιηγητής.)

Αὐτόθεν, 25 Ἰουλίου. — Εἰς τὸν Ταχυδρόμον ἀνα-
γινώσκωμεν τὰ ἐξῆς. — α Μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ διαβεβαι-
ώσωμεν ὅτι τὸ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν προχθὲν κίνημα, στείλα-
σαν ἐπικουρίας εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Βελγίων, στέργεται ἐν-
τελέστατα ἀπὸ τὸ Συμβούλιον, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ παρα-
μικρὰ βᾶσις ὑποψίας ὅτι ἡ Αὐστρία, ἡ Ρωσσία, ἡ ἡ Πρωσ-
σία ἔδωκεν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ὀλλανδίας ἀφορμὴν νὰ ὑπο-
λάβῃ ὅτι ἤθελε βοηθηθῇ εἰς τὴν ἐν τῇ Βελγικῇ χώρᾳ ἐπι-
δρομὴν του. Κρίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐτοιμότης τῶν Γάλλων θέ-
λει προξενήσει ἀξιόλογον ἀποτέλεσμα, καὶ ὅτι θέλει ἐπιφέρει
εἰρήνην διερκεῖ. Ἡ Κυβέρνησις μας ἔκχευε προπαρασκευὰς
συμφώνου μετὰ τὸ ἤδη γεγονὸς κίνημα, ἐπειδὴ δυνάμεθα νὰ
εἰπώμεν ὅτι τὴν Τετάρτην ὀψιμάτα ἐφθάσεν ἡ ἀξιωματικὴ
εἰδήσις τοῦ ὅτι τὸ Ὀλλανδικὸν στράτευμα εἶχε περάσει τὸ
σύνορον, καὶ πρὸ τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς αὐτῆς ἐκεῖνης
νυκτὸς ἐστάλη ἡ διαταγὴ εἰς τὸν Κύριον Ἐδουάρδον Κοδριγ-
κῶνα νὰ ἔλθῃ εὐθὺς εἰς τὸ Ἀρῦνον, ὥστε νὰ εἶναι ἐτοιμὸς
νὰ ἐνεργήσῃ, ὅπως ἤθελον ἀπαιτήσῃ ἐπομένως αἱ περιστάσεις.

» Δι᾿ ἄφροσι φῆμαι διεδόθησαν σήμερον εἰς τὴν πόλιν περὶ
ἀποφάσεως τάχῃ, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις μας, κατ'
αἴτησιν τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου, τοῦ νὰ στείλῃ ἐν πολεμι-
κὸν πλοῖον εἰς τὸν Σκάλδιν. Χωρὶς νὰ δίσχυρίζωμεθα ὅτι
προλέγομεν ἐκεῖνο, τὸ ἑποῖον θέλει γένῃ, δυνάμεθα νὰ βεβαι-
ώσωμεν ὅτι αἱ φῆμαι αὗται εἶναι πρόωροι. Οἱ τοῦ Συμβου-
λίου συνέδροι ἐνησχολήθησαν ἕως ὁψέ τῆς νυκτὸς χθὲς συ-
σκεπτόμενοι περὶ τούτου, καὶ σήμερον πρωὶ τὴν 6 ὥραν
ἐστάλησαν εἰς τὸν τῆς Ὀλλανδίας Βασιλέα, μετὰ τὸ ταχύπλοον
ἀτμοκίνητον Λιχτνιγγ, ἐπιστολαὶ περιέχουσαι τελε-
ταῖον τινὰ καὶ ἐπείγοντα ἐλεγχον διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν
ἐχθροπραξιῶν. Περί δὲ τῆς εἰσβολῆς τῶν Γαλλικῶν στρα-
τευμάτων, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν διατείνόμενοι ὅτι ἐν
τῇ πράξει, δι' ἣς διατάσσεται ὁ στρατηγὸς Γεράρδος νὰ
ἐπιχειρηθῇ τὴν κινήσιν του, δηλοποιεῖται ὅτι τὰ στρατεύμα-
τα ταῦτα δὲν θέλουν μείνει οὔτε μίαν ὥραν ἐπὶ τῆς Βελ-
γικῆς χώρας μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ὀλλανδικοῦ στρατοῦ
ἐντὸς των συνόρων του, καὶ μετὰ τῆς ταχέως ἐγγυσησῆς
ὅτι δὲν ἤθελον ἐπαχληρῆσαι ἐχθροπραξίαι. »

τὸ "Αλ. Ἡ προσδορυλακὴ αὐτοῦ, συγκειμένη ἐκ δια-
όρων συνταγμάτων πεζῶν, ἐπέρασε τὴν νύκτα εἰς τὸ "Αλ.
τὴν δὲ ἡμέραν ἐπροχώρησε πρὸς τὰς Βρυξέλλας, ἐπὶ δὲ
ἀναπαύσῃ τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης.

Περίληψις τῶν ἀπὸ τὴν Πορτογαλλίαν ἀπαιτήσεων τοῦ
τινάρχου Ρωσίνου, εἰς τὰς ὁποίας συγκατένευσεν ἡ Κυ-
βέρνησις τοῦ Δὸν Μιχουέλου, ἅμα εἰσέπλευσε βίαι εἰς τὸν
ἁγὸν ὁ Γαλλικὸς στόλος.

Ἀμειστος ἀπόλυσις τῶν Κυρίων Βονόμου καὶ Σωδινέτου
ἐκ ἀκύρωσις πτῆς κατ' αὐτῶν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως. —
Καθαίρεσις τῶν δικαστῶν τῶν ἐκδόντων αὐτήν. — Ἀποζη-
μιώσεις 20,000 φράγκων εἰς τὸν Κύρ. Βονόμον, 6,000 εἰς
τὸν Κύρ. Γάμβην, 3,000 εἰς τὸν Κύρ. Δυπόντον, καὶ τῶν
ἄλλων ἕνα χρόνον φυλακωθέντων ἐν Λισαβῶνι, ἄλλη
εἰς τὸν Κύρ. Βαλλῶνα διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, καὶ τέλος
πάντων ἄλλη ἀποζημίωσις 20,000 φρ. διὰ τοὺς ὅσοι τῶν
Γάλλων μείναντες εἰς τὴν Λισαβῶνα μετὰ τὴν τοῦ Προξένου
ἀναχώρησιν ἐζημιώθησαν ἢ προσωπικῶς ἢ κτηματικῶς. —
Ρητὴ ὑπόσχεσις προνομίου ὑπὲρ τῶν Γάλλων, κατὰ τὸ ὅ-
ποδον νὰ μὴν εἰμποροῦν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ συλλαμβάνωνται
εἰμὴ δυνάμει ἐντάλματος δικαστοῦ τοῦ διατηροῦντος τὰ
προνόμια ἔχοντα ἔθνη. — Καθαίρεσις τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου
τῆς Ἀστυνομίας. — Ἀκύρωσις ὅλων τῶν ἀπὸ δύο ἐτῶν μέχρι
τοῦδε ἐναντίον Γάλλων ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων διὰ πολιτικά
πταίσματα. — 800,000 φρ. πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Γαλ-
λικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ τῆς ἐκστρατείας ἐξόδα. — Ἐκδοσις
διὰ τῆς ἐπισήμου τῆς Λισαβῶνος ἐφημερίδος τῶν τῆς Γαλ-
λίας ἀπαιτήσεων καὶ τῆς εἰς αὐτάς συγκατανεύσεως τῆς
Πορτογαλλικῆς Κυβερνήσεως. — Πληρωμὴ χρημάτων, τῶν
ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει συμφωνηθῇ μετὰ τῶν δύο Κυβερνή-
σεων, καὶ ἐγγυηθῇ ὑπὸ τῆς Πορτογαλλίας, πρὸς ἀπο-
ζημίωσιν τοῦ Γαλλικοῦ ἐμπορίου δι' ὅσας ζημίας ὑπέφεραν
ἐξ αἰτίας τῶν πειρατῶν. — Συνεφωνήθη ὡσαύτως ν' ἀπο-
δοθῶν εἰς τὴν Πορτογαλλίαν τὰ ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν στόλον
συλληφθέντα δύο πολεμικὰ πλοῖα, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐμπορικὰ
μετὰ τῶν φορτίων αὐτῶν.

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 18 Ἰουλίου προδιό-
ζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατάρχου τῆς Γαλλίας οἱ Κό-
μητες Κλωσέλ καὶ Λοβώ.

— Ὁ Γαχυδρόμος λέγει ὅτι θέλει ἀναχθῇ στόλος ἐκ Ταρ-
κίρας φέρων 6,000 στρατῶν, διὰ νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Δὸν Μι-
χουέλην. Ἐναυλώθησαν δὲ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τὰ πλοῖα πρὸς
μετακομιδὴν τῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Λισαβῶνα. Μελε-
τοῦν δὲ ν' ἀναγορεύσωσι τὴν Δόνναν Μαρίαν.

(Γαλιναίν. Ἀγγελος.)

Οἱ Ἀραβες τῶν ὁρέων τῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀλγερίου
κειμένων, ἐνθαρρυνθέντες ἀπὸ τὴν ἐκ Μηδεΐας ἀναχώρησιν
τῶν στρατευμάτων μας, ἥτις, ἂν καὶ ἔγεινε θεληματικῶς,
ἐφαίνετο εἰς αὐτοὺς ὡς κατόρθωμα ἰδικόν των, συνηθροί-
σθησαν εἰς ἱκανὸν πλῆθος. Εἰς τῶν πρωτίστων Σεχῶν τῶν
ἀνατολικῶν ὁρέων, Βειζαμουὺν λεγόμενος, ἐστρατοπεδεύσεν
ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τῆς Χαμίσης. Μέχρι δὲ τῆς 5
Ἰουλίου δὲν ἐφάινοντο εἰμὴ μερίδες τινὲς ἱππέων περι-
τρεχόντων τὴν πεδιάδα· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Βειζα-
μουὺν ἐλθὼν ἐστρατοπεδεύσεν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀ-
γάχου. Προσέβαλε δὲ τὸ πρῶτον ἐκείνης τῆς ἡμέρας με-
3,000 ἀνθρώπων, τὸ πρότυπον ἀγρόπηγιον, 4 λεύκας

ἀπέχον τοῦ Ἀλγερίου. Ἐφυλάττετο δὲ ἡ ἀνεπιτηδεΐα
αὕτη θείσις ἀπὸ 150 ἀνθρώπων μετὰ τίνων κανονίων.
Ἐλθοῦσα δὲ ἐκεῖ μία διςυνταγματάρχια, ἀνέτρεψε τὸν
ἐχθρὸν, ὅστις ἔφυγε δραμαίως, ἀφήσας μέρος τῶν νεκρῶν
αὐτοῦ. Τὴν 6 πολλὰ πρῶτον προσέβαλον ἐκ νέου οἱ Ἀραβες.
Ὁ σιρατηγὸς Βερθεζήνος ὑπῆγε πάραυτα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ τὸν ἀπέκρουσεν ἐπέκεινα τοῦ τόπου, ὅπου προλαβόντως
εἶχε στρατοπεδεύσει. Μεινὸν δὲ πολὺν δὲ διεσκορπίσθησαν
ὅλως διόλου οἱ Ἀραβες οὗτοι. Ἐτερον δὲ κόμμα ἐκ 400 ἕως
500, ἐπανελθὼν τὸ ἐσπέραις κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἀγρόκηπίου
τοῦ Ἀλγερίου διὰ νὰ ἐπιπέσῃ αἰφνιδίως κατὰ τινῶν ὀχη-
μάτων τοῦ πυροβολικοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπέστρεφον διὰ τῆς ὁδοῦ
ταύτης, κατεγροπώθη παρενθύς.

Εἰς τὰς διαφόρους ταύτας μάχας ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἐχ-
θρῶν τοῦλάχιστον 120 καὶ 300 ἐπληρώθησαν. Ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων δὲ 7 ἢ 8 ἐθανατώθησαν, καὶ ἕως 30 ἐπληρώθησαν.

(Ὁ Μονίτωρ.)

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Τὴν 24 Αὐγούστου ἡ Ἀγγλικὴ κορ-
βέττα Ἀκτέων ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν δι-
ἡμερῶν 6 φέρουσα τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυν τῆς
Ἀγγλίας Κ. Γόρδωνα, — τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Προκλής
ἐκ Μάλτας δι' ἡμερ. 5, — τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ
ἐκ Κρήτης δι' ἡμερ. 4, — καὶ ἡ Γαλλικὴ φρεγάττα Κα-
λυψὼ ἀπὸ Μήλου δι' ἡμ. 2.

Τὴν 25 ἡ Γαλλικὴ γαβάρρα Κουρλιώ ἐκ Σμύρνης δι-
ἡμερ. 5, — τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Κίμβρος ἐκ Πόρου δι' ἡ-
μερῶν 3, μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοκινήτου Καρτερία.

Τὴν 26 ἡ Ῥωσικὴ φρεγάττα Λόβιτζ ἐκ Πόρου δι-
ἡμερ. 2 φέρουσα τὸν Ἀντιναύαρχον Κ. Ρίκορδον, μετὰ τοῦ
Ῥωσικοῦ κωττέρου Σαλαβή, — τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φί-
λεμαν ἐξ Ἰδρύς δι' ἡμερ. 2, — καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον
Ἀκτέων ἐκ Τολοῦ δι' ἡμ. 1.

Τὴν 27 ἡ Ἑλληνικὴ γαβάρρα Φοῖνιξ ἐκ Μισολογγίου δι-
ἡμερ. 8, — αἱ Ἀγγλικαὶ γαβάρραι Μάστιφ καὶ Μήτα ἐκ
Σμύρνης δι' ἡμερ. 7, — καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Προκλής
ἀπὸ περιπλου.

Τὴν 28 τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἡρακλῆς ἐξώθεν τῆς
Ἰδρύς δι' ἡμερ. 1, — ἡ Ἀγγλικὴ κορβέττα Ἀκτέων ἐξώ-
θεν τῶν Κηθύρων, — τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ ἀπὸ
περιπλου, — καὶ ἡ Ἀγγλικὴ κορβέττα Σύλα ἐκ Σμύρνης
δι' ἡμερ. 2.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. — Τὴν 21 Αὐγούστου τὸ Ῥωσικὸν κώτ-
τερον Σαλαβή.

Τὴν 23 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φίλεμαν.

Τὴν 26 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ εἰς Μάλ-
ταν, — ἡ Ἀγγλικὴ κορβέττα Ἀκτέων, — τὸ Ἀγγλικὸν
βρίκιον Προκλής, — τὸ Γαλλικὸν Ἀλακριτὴ, — τὸ
Ἑλληνικὸν Κίμβρος, — καὶ ἡ Γαλλικὴ γαβάρρα Κουρλιώ.

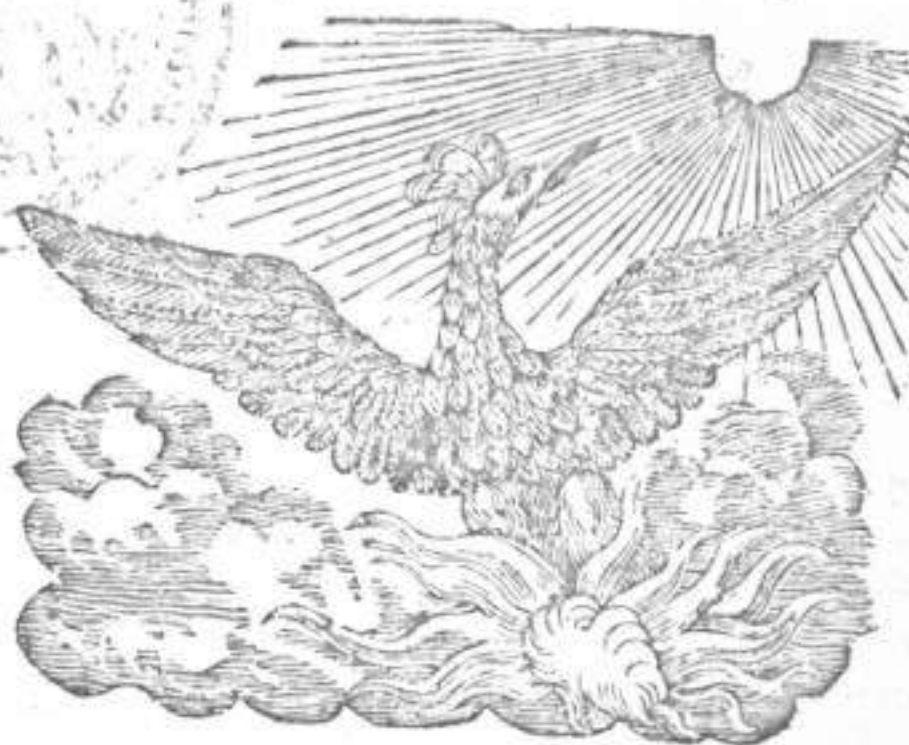
Τὴν 27 τὸ Ῥωσικὸν κώττερον Σαλαβή, — καὶ τὸ
Ἀγγλικὸν βρίκιον Προκλής.

Τὴν 28 τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἡρακλῆς, καὶ τὸ
ἀτμόπλοον Ἑρμῆς.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ἑτρεία Φοίνικες 36
Ἑξαμηνία 18
Τριμηνία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

Ἀναφορὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐν Μακρυνόρει στρατεύματος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ. κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε!

Μὲ μεγίστην ἀγανάκτησιν τῆς ψυχῆς μας πληροφορούμεθα ὅτι ἰδιοτελεῖ τινα καὶ κακόνος άτομα ἔφθασαν μὲ τὸ ἀπατηλὸν προσωπεῖον τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ ἐπὶ λόγῳ Συνελεύσεως τάχα καὶ Συντάγματος, νὰ διαστρέψωσι πολλοὺς ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ γὰρ τοὺς διεγείρουν ἐναντίον τῆς ἐνεστῆτος εὐτυχὸς τάξεως τῶν πραγμάτων καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας τοῦ ἔθνους. Ἡ κατακυριεύσις τοῦ ἔθνικοῦ δικαίου ἢ Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως κατετόλμησαν εἰς Πόρον οἱ Τόραιοι, ἀφῆρετε τὸ κάλυμμα τῆς ὑπεκρίσεως, καὶ ἐφάνερυντε καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ ἐγκληματικῆς τῶν σκοποῦς, τείνοντας ὁμοῦ εἰς τὸν ὀλεθρὸν τῆς πατρίδος. Ὅτι τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο ἀπεδοκίματε καὶ ἀπερρίψετε πάντοτε τὰ τοιαῦτα βδελυρὰ κινήματα τῆς ραδιουργίας, εἶναι πατρίδηλον, καὶ δι' ἀναφορῶν του πολλὰς τοῦ ἐξέφρασε πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

Δὲν εἶναι ἀξιωματικὸς, δὲν εἶναι στρατιώτης, νὰ μὴ γνωρίζῃ, ὅτι ἀφοῦ ἡ Υ. Ε. ἔλαβε τὰς ἡνίκας τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἔθνος εἶδε τὴν ἀναμόρφωσίν του, καὶ ἀπήλαυσεν ἐν ἄκρῃ ἡσυχίᾳ τοὺς καρποὺς τῆς ἰδρώτος του, ἀπαλλαχθεὶς τῆς τρομερᾶς ἀναρχίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας πρότερον ὀλεθρίως κατετπαράττετο.

Ἐνθυμούμενοι λοιπὸν τὰς τρομερὰς ἀνεμοζάλας ἐκεῖνας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ πατρίς, πρὶν τοῦ ἐρχομοῦ τῆς Υ. Ε. ἐκλονίζετο ὑ' ἀφανισθῇ ὀλοκλήρως, ἐπιθυμοῦμεν ὀλοφύχως τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐνεστῆτος Κυβερνήσεως, καὶ διαμαρτυρούμεθα, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, κατὰ τῶν ὀλεθρίων κινήματων τῶν ραδιούργων, οἵτινες πάντοτε ἐδυόσασαν εἰς τὴν ἰδιοτελείαν τῶν τὰ ἐμδριθῇ τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Περὶ δὲ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐπειδὴ τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο διὰ πολλοὺς ἀποχρῶντας λόγους εἶναι πεπεισμένον ὅτι μόνον ἡ Υ. Ε. γνωρίζει πότε τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦν τὰ τοιαῦτα, τ' ἀφίει εἰς τὴν θαυμάτην ἐξήγησίν της, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐλπίζει τὴν εὐδαιμονίαν του.

Τὰ τοιαῦτα ἀδιάσειστα αἰσθήματα τοῦ στρατοῦ, καὶ ἡ ἀκλόνητος ἀφροσύνη του πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιηθῶσι διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ὅπως γνωρίσῃ τὸ ἔθνος καὶ ὅλος ὁ κόσμος πόσον ἀπυστρέφόμεθα τὰ ὀλέθρια ταῦτα καὶ στασιαστικὰ κινήματα τῶν ραδιούργων.

Ἐν τούτῳ ἔχουμεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποφαινόμεθα μὲ ὅλον τὸ σεβας καὶ ὑποκλίσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ Μακρυνόρος στρατοπέδου τὴν 6 Αὐγούστου 1831.

Χ. Λιάρχου, Α. Δ. Παππασταθόπουλος, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς, Ἀνδρέας Ἰσκού, Ἰω. Στράτου, Τσιόγκας. — Πεντακοσίνοχος, Βασίλειος Γούδος, Ἐπιθεωρητὴς, Δ. Γριβογεώργη, Ν. Γ. Σερίντος, Γ. Κώστας, Ν. Κασκάρης, Ν. Μαυρημάτης, Φώτης Κοσούρης. — Ἐκατόνταρχοι, Παῦλος Καροῦτκάκης, Γιάννης Χοζίρος, Γ. Δαλάσκου, Ν. Μπαμπουκιώτης, Κ. Γριβογιλλου, Γ. Πετμεζῆς, Ἄνδρ. Στούπας, Σπ. Χυλτεύης, Γ. Βουλπιώτης, Σταμούλης Κοντός, Π. Κουσούρης, Π. Κατσαρός, Κώστας Καπογεωργίου, Γ. Παγούρας, Μιχαὴλ Μίστρας. — Πεντηκόνταρχοι, Λούκας Κώστας Τаланτιαῖος, Ζήσιμος Μπρεστεύρας, Κ. Μαχουλάκος, Γ. Βλαχογιάννης, Ν. Κοκκοβίος, Θ. Κολογιάς, Π. Μπαρλᾶ, Ἰω. Δερδανάγου, Θανάσης Ρόκος, Κ. Σ. Μήτξιν, Β. Τσαντοῖκος, Δ. Μούρκας, Πάνος τοῦ Μήτξιν, Σπ. Βαδήμας, Ἄντ. Σάκας, Γ. Κωνσταντίνου, Αποστόλης Γριβογιώργης. — Ταγματάρχης, Ἀθανάσης Κατζίνας. — Ὑποταγματάρχαι, Βασίλειος Μαστράπας, Ν. Μπότζαρης, Νάστος Ζέρβας, Αποστόλης Σιαφάκας. — Λιχαγοὶ, Χρήστος, Κ. Ἀθανασίου, Γεωργίου, Γεωργίου, Κουτζίνας, Ἀποστ. Κοντακίτης, Γιόνη, Κασμά, Π. Γκιόκας, Γ. Ἀναστασίου, Ἀναγιώτης Γεωργίου, Κ. Νικολάου, Μήτρος Κολοφωτιάς, Ἰω. Κόσκιος. — Ὑπολιχαγοὶ, Β. Μανιάτης, Γιάννης Παπασταθόπουλος, Ν. Γουλεμοπουλος, Κώστας Κουρμολιάς, Γεωργίου, Δημ. Μπότζαρης, Ἀθανάσιος Σιφάνου, Κάλος, Αἰμπερίης, Πίλος Τζηκρη, Γιώργος Ἦρας, Χρήστος Ἀνδρίτζης, Π. Πανοδήμου, Ἰω. Ἀθανασίου, Κ. Ἀγγελῆ. — Ἀνθυπολιχαγοὶ, Ἀθαν. Μιχαὴλ, Κ. Κήζας, Κώστας Νασύρης.